

Imahét a Krisztus-hívők egységéért

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának (MEÖT) szervezésében idén országszerte január 15–22. között tartanak imahetet a Krisztus-hívők egységéért a keresztyén felekezetek közösségeiben. A nyitó együttlétnek Budapesten a Kálvin téri református templom lesz a helyszíne, egyúttal Magyarországon ezzel az ökumenikus istentisztelettel nyitják meg egyházaik a reformációi emlékévét.

A vasárnap 18 órakor kezdődő központi fővárosi alkalmon igét hirdet *dr. Erdő Péter* bíboros, prímás, esztergom–budapesti érsek és *Gáncs Péter* evangélikus elnök–püspök. A liturgiában a MEÖT tagegyházainak vezetői szolgálnak. Míg a reformáció kezdetének ötszázadik évfordulójára való emlékezés jegyében tartandó országos nyitó istentisztelet liturgiája ettől értelemszerűen eltér majd, az ország többi templomában tartandó nyitóalkalmon vélhetően sok helyütt követik az idei imahét anyagát összeállító német testvérek javaslatát: hogy tudniillik a nyitó istentiszteleteken jeleníttessék meg „az elkülönülés fala”, amely bűneinket, illetőleg megosztottságunkat hivatott szimbolizálni. (A prédikációk után viszont a fal elemeiből a gyülekezetek keresztet formázhatnak.) A 2017. évi ökumenikus imahét központi igéje: „...*Krisztus szeretete szorongat minket...*” (2Kor 5,14–20)

Forrás: MEÖT

KITÜNTETTÉK A MEÖT FŐTITKÁRÁT. Az Osztrák Honvédelmi Társaság külföldieknek adható legmagasabb kitüntetését, a tiszteletbeli lovagi tisztikeresztet vehette át január 3-án *dr. Fischl Vilmos* evangélikus lelkész, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának főtítkára. Hasonló kitüntetésben részesült *dr. Sótornyai Péter*, az Állatorvostudományi Egyetem rektora, *dr. Besenyo János* ezredes, a Honvéd Vezérkar Tudományos Kutatóhelyének vezetője és *Lentulay György* ezredes, az 56-os Szövetség tiszteletbeli elnöke is. Az indoklás szerint dr. Fischl Vilmos az elmúlt időszakban az ökumenikus tanács főtítkáráként olyan nemzetközi tevékenységet folytatott Európában, amely kihatott az osztrák államra is. ■

Hálaadás és kritikus szembenézés

Vízkeresztkor tartották a reformáció emlékévének állami megnyitóját

FOTÓ: MÁTHÉ ZOLTÁN / MTI

A reformáció kezdetének ötszázadik évfordulója alkalmából meghirdetett emlékv magyarországi eseményeinek központi megnyitóját – *Egy asztal körül* címmel – január 6-án, pénteken este tartották Budapesten, a Művészetek Palotájában. Az állami ünnepségen a Reformáció Emlékbizottság ügyvezető elnökeként mondott beszédet *Balog Zoltán*, az emberi erőforrások minisztere, magát az emlékévét pedig *Kövér László*, az Országgyűlés elnöke nyitotta meg. A Bartók Béla Nemzeti Hangversenytermet zsúfolásig megtöltötték a hazai és határon túli egyházak, valamint az állami, politikai és társadalmi szervezetek képviselői. A nézők szépen kivitelezett programkatalogust vihetek haza, de sokan hiányolták az *Erős vár a mi Istenünk* közös eléneklését...

A Reformáció Emlékbizottság elnöke, *Orbán Viktor* miniszterelnök feleségével és fiával érkezett az ünnepélyre, amelynek vízkereszt ünnepnapjával való egybeesésére *Hafenschner Károly* evangélikus lelkész, a Reformáció Emlékbizottság miniszteri biztosa hívta fel a figyelmet köszöntőjében.

A Művészetek Palotájának vezérigazgatója, *Káel Csaba* rendezte est *Fassang László Erős vár a mi Istenünk* korálimprovizációjával kezdődött, de az evangélikus himnusz dallamai később is felcsendültek: *dr. Kamp Salamon* vezényletével a Lutheránia énekkar és a Budapesti Vonósok előadásában, majd *Mendelssohn Bartholdy V. Reformáció szimfóniájában*, amelyet a Nemzeti Filharmonikusok szolgáltattak meg *Medveczky Ádám* vezényletével.

A műsor címének megfelelően a színpad közepén elhelyezett hatalmas asztal köré telepedtek le a főbb közreműködők, egy-egy Kálvin- vagy Luther-idézetről osztva meg gondolataikat. *Kamp Salamon* teológiai mélység-

gel elemezte Luther azon kijelentését, mely szerint „a zene elűzi az ördögöt”, de például *Berkesi Sándor* és *Arany János* református karnagyok is lutheri idézetet tolmácsoltak.

A reformáció egyszerre hálaadás és kritikus szembenézés önmagunkkal – mondta megnyitóbeszédében *Balog Zoltán* református lelkész. Az emberi erőforrások minisztere az *Apostoli hitvallásra* utalva hangsúlyozta: „Hitünk szerint egy egyház részei vagyunk, még ha részekre szakítva is.”

Az ünnepség legkatartikusabb élményét *Győri Zsófia* és *Kulcsár Tamás Akadályok nélkül* című kontakt tánca jelentette. (Bár kérték, hogy a tévéközvetítés időkerete miatt a közönség ne tapsoljon, a gyógytornász és a mozgásérült fiatalember megrázóan szép előadása után hosszan zúgott a taps.)

Irodalmi betétek, valamint a Luther-rajzfilmsorozat egy részlete is színesítette az alapvetően zenei programot, amelyben – a már említetteken kívül – a Baptista központi énekkar, a Deb-

receni Református Kollégium Kántusa és a Psalterium Hungaricum kórus szolgáltatta meg a műveket. *Várkonyi Mátyás*, *Malek Andrea*, *Karácsony „James” János* és a Budapesti Vonósok közreműködésével felcsendült egy részlet *Händel Messiás* című oratóriumának – kifejezetten az emlékévre készülő – rockváltozatából is.

Az emlékévét megnyitó beszédében *Kövér László* átfogó történelmi áttekintést adott a reformáció hatásairól. Az Országgyűlés elnöke szerint „a reformáció fél évezreddel ezelőtti erkölcsi forradalmára napjainkban visszatekinteni reményt nyújt mindannyiunk számára”. Majd hozzátette: reményt arra is, „hogy mi, magyarok a 21. században újra megtanulhatunk az Isten előtt lehajtott fővel, de a világ nemzetei között az őtőle kapott méltósággal járni”.

A *Bényi Ildikó* kiváló műsorvezetésével zajlott est a *Himnusz* eléneklésével zárult.

■ KÉZDI BEÁTA

Forrás: Evangelikus.hu

Oratio æcumenica

[Lelkész:] Mindenható, örök Isten, mennyei Atyánk! Fiadban felvállaltad emberi létünk nyomorúságait, és feloldoztad megkötöttségünket. Szabadításod által születik és újul meg bennünk a hála és a hit bizalma, amellyel könyörgünk hozzád.

[Lektor:] Fiadban megbékéltetted magaddal a világot, a tőled elrejtőző, menekülő embert. Végtelen szeretetedet jelentetted ki, amely otthonává lehet mindannyiunknak. Könyörgünk minden emberért, aki még nem talált rá léte kétségei, fájdalmai között a gyógyulásra a te szeretettedben. Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet:] *Urunk, hallgass meg minket!*

[Lektor:] Fiadban a reménytelenül betegséggel küzdők szenvedését is megszüntetted. Könyörgünk gyógyító erőért minden embernek, akiket betegség keserít. Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet:] *Urunk, hallgass meg minket!*

[Lektor:] Fiadban gyógyító közösséget hívtál el: az egyház közösségét. Könyörgünk gyülekezetünkért. Add, hogy a benned bízók közössége megújuljon a benned való bizalomban és az egymás iránti szeretetben. Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet:] *Urunk, hallgass meg minket!*

[Lektor:] Fiadban gyógyítod azokat a sebeket is, amelyeket saját magunk ütünk bűneinkkel, mulasztásainkkal, közönyünkkel magunkon és környezetünkön. Oldozz fel bennünket megkötöttségeinkből. Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet:] *Urunk, hallgass meg minket!*

[Lektor:] Fiadban az életnek adtál örök gyógyulást, legyőzted a bűn és a halál hatalmát. Nyitottá tetted életünket végtelen szeretetted felé. Könyörgünk mindazokért, akik a halál rettentésével néznek szembe. Hadd lássák meg, hogy Fiadban ebben a mélységben is velünk jársz, és elvezetsz örök országodba. Jézus Krisztusért kérünk...

[Gyülekezet:] *Urunk, hallgass meg minket!*

[Lelkész:] Mennyei Atyánk! Fiadban az élet gyógyulását ajándékoztad nekünk. Add, hogy ennek reménységében járjunk azon az úton, amelyre elhívtál Jézus Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

HIRDETÉS

2017 a reformáció éve. Előadás-sorozat a piliscsabai evangélikus gyülekezetben januártól októberig. Január 13-án, pénteken 18 órától *dr. Csepregi Zoltán*, az Evangélikus Hittudományi Egyetem egyháztörténetész-professzora tart előadást *Kortársunk, Luther* címmel. Cím: Piliscsaba, Széchenyi u. 8–12. (Béthel Evangélikus Missziói Otthon; <http://piliscsaba.lutheran.hu>).

Felhívás az evangélikus egyház népéhez a rendkívüli hideg idején

A következő napokban is tartósan rendkívüli hideg lesz hazánkban. Ez a hajléktalan, utcán élő testvéreinket különösen nagy veszélynek teszi ki. Tapasztalatok szerint azonban az is előfordulhat, hogy otthonaikban élő idős, beteg emberek sem tudják magukat ellátni, és saját lakásukban fagynak meg. Az Evangélikus Diakónia néhány városban – más szervezetekkel is együttműködve – segíti a rászorulókat. Budapesten hőtartó fóliákat juttat el hajléktalankhoz. Szarvason az Ótemplomi Szeretetszolgálat újra megnyitotta a krízisszálló kapuit. Nyíregyházán az Oltalom Szeretetszolgálat többletkapacitással várja a rászorulókat. Az Abaffy Gyula Szeretetszol-

gálat Borsod megyében meleg ruhák adásával segít. A dombóvári gyülekezet az Evangélikus Diakóniai Otthonnal közösen meleg étel osztását végzi.

A jelen kritikus helyzetben széles körű gyülekezeti, közösségi összefogásra van szükség. Nyomatékosan kérjük ezért híveinket, hogy a felebaráti szeretet és az irgalmasság jegyében vegyék észre és segítsék kiszolgáltatott embertársaikat. Lehetőség szerint legalább néhány órára nyissák meg a gyülekezet vagy egyházi intézmények fűtött helyiségeit a rászorulóknak előtt, forró teát és ételmet biztosítsanak nekik. Szükségesek lehetnek takarók, hálószákok, meleg ruha, hőtartó fólia, tűzifa. A bajbajutottakat

segítsék abban, hogy ők mielőbb szállókra kerüljenek. Szükség esetén hívjanak orvost vagy mentőt. Különös odafigyeléssel legyenek a tanyákon vagy máshol egyedül élők, valamint a kisgyerekek iránt. Hívják fel segítségre a gyülekezeteket templomi hirdetésben, körlevélben vagy a *Facebookon*. Támogassák az önkéntesek munkáját, működjenek együtt a polgárőrséggel, a rendőrséggel és más szervekkel. „Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik.” (Péld 17,17)

■ DR. FABINY TAMÁS,

a Magyarországi Evangélikus Egyház diakóniai munkáért felelős püspöke

Bibliai gondolatok és imádságok az imahét napjaira

2017. január 15–22.

Ferenc pápa 2013-as, *Evangelii gaudium* *(Az evangélium öröme)* című apostoli buzdítása szolgáltatta a Krisztus-hívők egységéért tartandó idei imahét témáját ezzel az idézettel: *„Krisztus szeretete szorongat minket...”* (2Kor 5,14) Ezzel az igeverssel és a *Korinthusiakhoz írt második levél egész ötödik fejezetének összefüggését* figyelembe véve fogalmazta meg az ez évi tematikáért felelős német bizottság a 2017-es imahét témáját: *Megbékélés – Krisztus szorongató szeretete* (2Kor 5,14–20).

1. NAP	2. NAP
„...egy meghalt mindenkiért...” <i>Olvasmányok</i> - Ézs/1z 53,4–12: <i>Jóvátételül áldozta fel magát.</i> - Zsolt 118,1.14–29: <i>Az Úr nem adott át a halálnak.</i> 1Jn 2,1–2: <i>Krisztus meghalt értünk.</i> - Jn 15,13–17: <i>Életét adja barátaiért.</i> <i>Magyarázat</i> Egy meghalt mindenkiért: erre a gyökeresen új felismerésre jutott Pál apostol, amikor megtért Krisztushoz. Jézus nem csupán a saját népéért halt meg, nem csak azokért, akik az ő tanításával rokonszenveztek. Jézus mindenkiért meghalt. Mindazokért, akik a múltban éltek, vagy most a jelenben, de egyaránt azokért is, akik a jövőben fognak élni. Az evangéliumhoz hűen a századok során sok keresztény mondott le életéről barátai javára. Így például <i>Maximilian Kolbe</i> ferences szerzetes, akit Auschwitzban koncentrációs táborba zártak, majd 1941-ben életét áldozta azért, hogy egyik rabtársa életben maradhasson. „<i>Mert Jézus meghalt mindenkiért, mindenki meghalt vele.</i>” (2Kor 5,14) A meghalt Krisztussal a mi életünk régi útja a múlté lesz, és a létezés új formájába lépünk: a bővelkedő életbe. Abba az életbe, amelyben megtapasztaljuk az isteni gondviselést, a hitet, a megbocsátást – abba az életbe, amely a halál után is folytatódik. Ez pedig az Istenben való élet. Amikor Pál apostol Krisztus szeretetét felismerte, ez arra indította, hogy prédikálja a megbékélés örömhírét. A keresztény egyházak osztoznak abban a megbízatásban, hogy továbbadják ennek az örömhírnek az üzenetét. Fel kell tennünk magunknak azt a kérdést, hogy felekezeti megosztottságunkban miként tudjuk hirdetni a megbékélés evangéliumát. <i>Kérdések</i> - Mit jelent az, hogy Jézus mindenkiért meghalt? <i>Dietrich Bonhoeffer</i> német teológus azt írta: „Testvére vagyok a másik embernek azért, mert Jézus ezt tette értem; a másik ember azért lett a testvérem, mert Jézus érte is ezt tette.” Milyen hatással van ez arra, ahogyan másokat látok? - Milyen következményei vannak ennek az ökumenikus és vallásközi párbeszédre vonatkozóan? <i>Imádság</i> <i>Mennyei Atyánk! Jézusban azt adtad nekünk, aki meghalt értünk. Ő a mi életünket élte, és a mi emberi halálunkat halta. Elfogadtad áldozatát, és új életre támasztottad fel magad mellé. Nekünk is megadtad, hogy mi, akik meghaltunk Jézussal, egyek legyünk a Szentlélek által, és a Te isteni jelenlétéd bőségében éljünk most és mindenkor. Ámen.</i>	„...többé ne önmaguknak éljenek...” <i>Olvasmányok</i> - Mik 6,6–8: <i>Ember, megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az Úr!</i> - Zsolt 25,1–5: <i>Utaidat, Uram, ismerted meg velem.</i> 1Jn 4,19–21: <i>Mi azért szeretünk, mert Ő előbb szeretett minket.</i> - Mt 16,24–26: <i>Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti azt, aki pedig elveszti az életét énértem, megtalálja azt.</i> <i>Magyarázat</i> Jézus Krisztus halála és feltámadása révén megszabadultunk attól, hogy kizárólag a saját értelmünk és erőnk által cselekedjünk. Ehelyett Krisztus életadó erejével élünk, aki élt, meghalt és feltámadt értünk. Amikor életünket elveszítjük érte, éppen akkor nyerjük el. A próféták folyamatosan szembe néztek azzal a kérdéssel, hogy miként éljenek helyesen Isten előtt. Mikeás próféta nagyon világos választ talált erre: <i>„Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben.”</i> A 25. zsoltár szerzője tudta, hogy ezt magunktól nem tudjuk megcselekedni, ezért Istenhez kiáltott útmutatásért (Zsolt 25,4). Az elmúlt években Németországban fontos téma lett a társadalmi elszigetelődés és a növekvő elmagányosodás, ahogyan ez sok ország társadalmában jelentkezik. A keresztények küldetése az, hogy olyan új közösségi életet építsenek, amelyben meg tudják osztani erőforrásaikat másokkal, így a különböző nemzedékek is tudják egymást támogatni. Az evangéliumi hívás, hogy ne önmaguknak, hanem Krisztusnak éljünk, arra is vonatkozik, hogy másokat is elérjünk, ledöntsük az elzárkózás korlátait. <i>Kérdések</i> - Mivel kísért a kultúránk, hogy csak önmagunknak, ne pedig másoknak is éljünk? - Miként tudunk másokért élni hétköznapijainkban? - Milyen következményekkel jár az ökumené szempontjából az a hívás, hogy többé ne önmagunknak éljünk? <i>Imádság</i> <i>Mennyei Atyánk! Jézus Krisztusban felszabadítottál minket arra az életre, amely túlmutat önmagunkon. Kérünk, vezess minket Lelked által. Segíts, hogy testvérekként éljük életünket Krisztusban, aki élt, szenvedett, meghalt és feltámadt értünk, aki él és uralkodik örökkön örökké. Ámen.</i>
3. NAP	
„Úgyhogy mi mostantól senkit sem ismerünk test szerint...”	

Olvasmányok

- 1Sám 16,1.6–7: *Az Úr nem a külső megjelenésre tekint, hanem arra, ami a szívben van.*
- Zsolt 19,7–13: *Az Úr parancsolata világos, ragyogóvá teszi a szemet.*
- ApCsel 9,1–19: *Saul a Pál nevet kapta.*
- Mt 5,1–12: *A boldogmondások.*

Magyarázat

A Krisztussal történő találkozás szinte a feje tetejére állítja életünket. Pál is megtapasztalta ezt a damaszkuszi úton. Ez volt az első alkalom, amikor Jézust a maga valójában láthatta meg: a világ Megváltójaként. A Jézusról alkotott addigi felfogása teljesen megváltozott. Félre kellett tennie emberi, e világi ítélkezésmódját. A Krisztussal való találkozás életszemléletünket is megváltoztatja. Ennek ellenére gyakran előfordul, hogy a múltban maradunk, és emberi normák alapján ítélünk. Olyan dolgokat igénylünk, vagy olyasmiket teszünk „az Úr nevében”, amelyek valójában a saját érdekeinket szolgálják. Ha Németország történelmét nézzük, de sok más országban is, a vezetők és az egyházak visszaéltek hatalmukkal és befolyásukkal azért, hogy igazságtalan politikai célokat kövessenek. A Krisztussal való találkozás következtében létrejövő átalakulás egy példáját adta 1741-ben a herrnhuti testvérgyülekezet. Arra a felszólításra, hogy ne emberi módon ítéljenek, azt válaszolták, hogy „alávetik magukat Krisztus uralmának”. Ha ma alávetjük magunkat Krisztus uralmának, arra kaptunk elhívást, hogy úgy tekintsünk másokra, ahogyan Isten, bizalmatlanság és előítéletek nélkül.

Kérdések

- Merre van az én életem damaszkuszi útja?
- Mi változik, ha úgy tekintünk más felekezetű keresztény vagy más vallású emberekre, ahogyan Isten?

Imádság

Szentháromság Isten! Te vagy a kezdete és célja minden élőnek. Bocssás meg nekünk, amikor csak magunkra gondolkunk, és a saját ítélkezésünk elvakít bennünket. Nyisd meg szívünket és szemünket. Taníts minket, hogy szeretetteljesek, elfogadók és irgalmasak legyünk, így növekedhessünk abban az egységben, amely a Te ajándékod. Tiéd legyen a tisztelet és a dicsőség most és mindenkor. Ámen.

4. NAP

„...a régi elmúlt...”

Olvasmányok

- 1Móz/Ter 19,15–26: *Ne nézz hátra!*
- Zsolt 77,5–15: *Isten mindig kegyelmes.*
- Fil 3,7–14: *...ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé...*
- Lk 9,57–62: *Aki az eke szarvára teszi a kezét, és hátratekint...*

Magyarázat

Gyakran a múltban élünk. Hasznos lehet a visszatekintés, és gyakran szükség is van rá, mert így könnyebben gyógyulhatnak az emlékek. Ugyanakkor ez meg is béníthat, és megakadályozhat minket abban, hogy a jelenben éljünk. Pál apostol üzenete felszabadítóan hat ránk: *„...a régi elmúlt...”*

A Biblia arra bátorít bennünket, hogy őrizzük a múltat emlékezetünkben, merítsünk erőt emlékeinkből, és elevenítsük fel mindazt a jót, amit Isten tett. Bár a bibliai üzenet azt is sugallja, hogy engedjük el a régit, és még akkor is engedjük el, ha jó volt. Mind ezt azért tegyük, hogy követni tudjuk Krisztust, és új életet éljünk Őbenne. Ebben az esztendőben sok keresztény emlékezik *Luther Márton* és a többi reformátor munkásságára. A reformáció ugyanis jelentős változásokat hozott a nyugati egyház életében. Sok keresztény tett hősies tanúságot, és sokan megújultak a keresztény életben. A Szentírás azonban arra is figyelmeztet, hogy ne csupán a múltban történetekre szorítkozzunk, hanem hagyjuk munkálkodni a Szentlelket, hogy új jövőt tárjon elénk. Olyan jövőt, amelyben legyőzhető a megosztottság, amikor Isten népe teljes egésszé lehet.

Kérdések

- Mit tanulhatunk megosztottságunk és kölcsönös bizalmatlanságunk történetének közös olvasásával?
- Minek kell változnia egyházamban ahhoz, hogy a megosztottságon felülemelkedjünk, és az egységet erősítsük?

Imádság

Úr Jézus Krisztus! Te tegnap, ma és mindörökké ugyanaz vagy. Gyógyítsd be a múlt sebeit. Áldd meg a zarándoklatunkat, segíts minket ezen az úton, hogy egyek legyünk. Vezess a Te jövődbe, amikor az Atyával és a Szentlélekkel minden leszel mindenben, örökkön örökké. Ámen.

5. NAP

„...új jött létre.”

Olvasmányok

- Ez 36,25–27: *Új szívet adok nektek...*
- Zsolt 126: *Megtelve örömmel.*
- Kol 3,9-17 *Krisztusban megújulva.*
- Jn 3,1–8: *Lélektől születetten.*

Magyarázat

Pál találkozott Krisztussal, a feltámadott Úrral, ezáltal megújult – csakúgy, mint mindenki, aki Krisztusban hisz. Ez az új teremtés pusztá szemmel nem látható, hanem a hit valósága. Isten bennünk él a Szentlélek ereje által, és megadja nekünk azt a lehetőséget, hogy a Szentháromságban életben részesüljünk. Az új teremtésnek ezen megnyilatkozása győzelem a bűnbeesés felett, általa új, megváltott kapcsolatba kerülünk Istennel. Igazán csodálatos dolgokat hallunk magunkról, amint Pál mondja: *„Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az...”*; Jézus a feltámadással legyőzte a halált, ezért senki és semmi nem ragadhat ki minket Isten kezéből; egyek vagyunk Krisztusban, és Ő bennünk él; Krisztusban *„Istenünk papjaivá és országa népévé”* lettünk (Jel 5,10). Hálát adunk Krisztusnak, hogy legyőzte a halált, és az új teremtés ígérétét hirdetjük. Ez az új élet akkor válik láthatóvá, amikor engedjük, hogy az alábbi tulajdonságok formálják életünket: „könyörület, kedvesség, alázatosság, türelem”. Ezeknek ökumenikus kapcsolatainkban is láthatóvá kell válniuk. Sok egyház közös meggyőződése az, hogy minél inkább Krisztusban vagyunk, annál kö-

zelebb kerülünk egymáshoz. Különösen a reformáció kezdetének 500. évfordulója emlékeztet bennünket történelmünk sikereire és tragédiáira. Krisztus szeretete arra készítet minket, hogy megújult étettel, fáradhatatlanul keressük az egységet és a megbékélést.

Kérdések

- Mi jelzi életemben, hogy új teremtés lettem Krisztusban?
- Milyen lépések szükségesek ahhoz, hogy új életem legyen Krisztusban?
- Mi az új élet jelentősége az ökumené szempontjából?

Imádság

Szentháromság Istenünk! Úgy nyilatkoztattad ki magad nekünk, hogy Te vagy a teremő Atya, a megváltó Fiú és az életadó Szentlélek, mégis egy Istenünk vagy. Átszakítod emberi korlátainkat, és megújítod életünket. Adj nekünk új szívet, hogy legyőzzük mindazt, ami veszélyezteti a Benned való egységünket. Jézus Krisztus nevében, a Szentlélek ereje által imádkozunk. Ámen.

6. NAP

„Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által...”

Olvasmányok

- 1Móz/Ter 17,1–8: *Isten szövetségre lépett Ábráhámmal.*
- Zsolt 98: *Az egész világ látta Isten győzelmét.*
- Róm 5,6–11: *Megbékéltettünk Istenel Fiának halála által.*
- Lk 2,8–14: *Az örömhír hirdetése.*

Magyarázat

A megbékélésnek két oldala van, egyszerre lenyűgöz és megfélemlít. Felhívja a figyelmünket arra, hogy vágyjunk egyrészt az önmagunkkal, másrészt az egymással való megbékélésre, de a különböző felekezeti hagyományok közötti megbékélésre is. Ennek az árnyoldalát is látjuk, ami megrémít. A megbékélés ugyanis azt jelenti, hogy felhagyunk vágyainkkal és önös érdekeinkkel. Krisztusban Isten kegyelmesen megbékéltet minket önmagával, még akkor is, ha elfordultunk tőle. Isten tette azonban még ezen is túlmutat, mert nemcsak az egész emberiséggel békél meg, hanem az egész remtett világgal. Az *Öszövetségben* Isten hűséges és kegyelmes volt Izrael népéhez, amellyel szövetséget kötött. Ez a szövetség arra emlékeztet minket, hogy: *„...megbánhatatlanok az Isten ajándékai és az ő elhívása.”* (Róm 11,29) Jézus, aki vére által állította fel az új szövetséget, Izrael fia volt. A történelem során gyakran előfordult, hogy az egyházak elfelejtették ezt tiszteletben tartani. Különösen sajátos feladatai vannak a német egyházaknak a holokauszt után, hogy felvegyék a harcot az antiszemitizmussal. Minden egyháznak az a hivatása, hogy közösségein belül megbékélést hirdessen, és ellenálljon a diszkrimináció minden formájának, mivel mindannyian Isten szövetségének részesei vagyunk.

Kérdések

- Keresztény egyházként/gyülekezetként/közösségként hogyan értsük azt, hogy Isten szövetségének részesei vagyunk?

A szöveg forrása a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának kiadásában megjelent imaheti füzet.

2. A diszkrimináció mely jelenségeit kell ma feltárniuk a keresztény egyházaknak a társadalom számára?

Imádság
Kegyelmes Istenünk! Szeretetből szövetséget kötöttél népeddel. Erősítsd meg bennünk ezt a szövetséget, hogy ellenálljunk a megkülönböztetés minden formájának. Szövetséged mint drága ajándékok töltson meg bennünket örömmel, és indítson növekvő egységre. Feltámadott Urunkért, az élő Jézus Krisztusért kérünk, aki Veled és a Szentlélekkel él és uralkodik most és mindenkor. Ámen.

7. NAP

A megbékélés szolgálata

Olvasmányok
• 1Móz/ Ter 50,15–21: József megbékél testvéreivel.
• Zsolt 72: Isten országa igazságosságot és békét hoz.
• 1Jn 3,16b–21: Isten szeretete arra készít bennünket, hogy szeressük egymást.
• Jn 17,20–26: Jézus egyházának egységéért imádkozik.

Magyarázat
Keresztény hitünk kulcsa az Isten és emberek közötti megbékélés. Pál apostol teljesen meg volt győződve arról, hogy Krisztus szeretete arra készít minket, hogy Isten megbékélése jelen legyen életünk minden területén. Ma minden arra indít, hogy megvizsgáljuk lelkiismeretünket megosztottságunkkal kapcsolatban. József történetére gondolva azt láthatjuk, hogy Isten mindig megadja a megromlott kapcsolatok meggyógyításához szükséges kegyelmet. A nagy reformátorok, mint *Luther Márton*, *Ulrich Zwingli* és *Kálvin János*, csakúgy, mint mások, akik katolikusok maradtak, mint *Loyolai Szent Ignác*, *Szalézi Szent Ferenc* és *Borromeo Szent Károly*, a nyugati egyház megújítására törekedtek. Azt azonban, ami Isten kegyelmének története kellett volna, hogy legyen, elrontotta az emberi bűn, és így Isten népe szétszakadozottságának történetévé lett. A bűn és a háborúskodás által csak még jobban elmélyült a kölcsönös gyűlölködés és bizalmatlanság. A megbékélés szolgálata azt jelenti, hogy a kereszténység felülkerekedik megosztottságán. Manapság sok keresztény egyház munkálkodik együtt kölcsönös bizalommal és tisztelettel. Az ökumenikus megbékélés egyik pozitív példája az a párbeszéd, amely a Lutheránus Világszövetség és a Mennonita Világkonferencia között jött létre. A kialakult párbeszéd eredményeként egy dokumentumot is kiadtak *Gyógyító emlékek: megbékélés Krisztusban* címmel. A két szervezet együtt tartott bűnbánati istentiszteletet 2010-ben, amelyet több hasonló követett Németországban és több más országban is.

Kérdések
1. Hol látjuk szükségét napjainkban a megbékélés szolgálatának?
2. Milyen válaszaink vannak megoldásképpen?

Imádság
Istenünk, minden jó Istene! Hálát adunk neked, hogy megbékéltetted minket és az egész világot önmagaddal Krisztusban. Tégy minket, gyülekezeinket és egyházainkat alkalmassá a

békéltetés szolgálatára. Gyógyítsd meg szívünket. Segíts, hogy békédet terjesszük. „Ahol gyűlölet van, ott legyen szeretet; ahol sérelem, ott legyen bocsánat; ahol kétség honol, ott legyen hit; ahol sötétség van, ott legyen fény; ahol szomorúság terhel, ott legyen öröm.” Jézus Krisztus nevében imádkozunk a Szentlélek ereje által. Ámen.

8. NAP

„...béküljetek meg Istennel.”

Olvasmányok
• Mik 4,1–5: Az utolsó napokban az igazság fog uralkodni.
• Zsolt 87: Dicső dolgokat beszélnek Istenről.
• Jel 21,1–5a: Isten új eget és földet teremt.
• Jn 20,11.18: A feltámadott Krisztussal való találkozás személyes küldetéssel jár.

Magyarázat
Mi van akkor, ha...? Mi van akkor, ha a bibliai próféciák egymás után valóra válnak? Mi lenne, ha megszűnnének a háborúk, és nem fegyverekre költénénk a pénzt, hanem az élet fenntartására? Mi lenne, ha Isten igazságossága és békéje uralkodna? Olyan béke jönne létre, amely több, mint a háború hiánya. Mi lenne, ha az egész emberiség együtt ünnepelne, és senki sem maradna ki belőle? Mi lenne, ha nem lenne gyász, könny és halál? Ez lenne a megbékélés csúcspontja, amelyet Isten Jézus Krisztusban hozott el. Ez maga lenne a mennyország! Naponta énekelnénk zsoldárokat, dicsőítő énekeket és himnuszokat. Istent dicsőítve, mert a teremtés elékezett végső céljához. Ez lesz az a nap, amikor „Isten lesz minden mindenben”, amikor majd a keresztény reménységről, Isten uralmának teljességére jutásáról beszélnek, és a szenvedés öröme válik. Azon a napon az egyház, mint Krisztus teste, a maga szépségében és kegyelmében mutatkozik meg. Akárhol is gyűlünk össze, a Szentlélek által együtt énekelünk Isten beteljesedett ígéretéről, megnyílik a menny, és az örökkévalóság dallamára táncolunk.

A menny jelenlétét már most meg tapasztalhatjuk azzal, hogy együtt ünnepelünk. Indíttatást érezhetünk arra, hogy egyházi hagyományainkból képeket, költeményeket és énekeket osszunk meg. Ezek mind alkalmat teremthetnek arra, hogy megtapasztaljuk közös hitünket és Isten országába vetett reménységünket.

Kérdések
1. Hogyan képzeled el a mennyországot?
2. Felekezetedből mely énekek, történetek, költemények és képek töltenek el olyan érzéssel, hogy Isten örökkévalóságának részese vagy?

Imádság
Szentháromság Isten, Atya, Fiú, Szentlélek, hálát adunk neked ezért az imahétért. Köszönjük, hogy együtt lehetünk. Köszönjük, hogy keresztény embereként együtt énekelhettünk, imádkozhattunk és ígét hallgathattunk, hogy különféleképpen mindannyian érezhettük jelenlétedet. Add, hogy mindig együtt hirdethessük szent nevedet, és így növekedhessünk az egységben és a megbékélésben. Ámen.

HIRDETÉSEK

Felvételi tájékoztató a Deák téren. A Deák Téri Evangélikus Gimnáziumba (1052 Budapest, Sütő utca 1.) a 2017/18-as tanévre felvételizni szándékozó diákok és szülei számára felvételi tájékoztatót tartunk: január 27-én, péntek délután 4 órára várjuk a jelenleg negyedik, illetve nyolcadik osztályos tanulókat és szüleiket. Ezen az alkalmon az iskola igazgatója számol be a szülőknek iskolánk működéséről, hagyományairól és a felvételi rendszerről. A gyerekek pedig diákjaink segítségével ismerhetik meg az iskolát. Szeretettel várjuk az érdeklődőket; elsősorban azokat, akik az őszi tájékoztatón nem vettek részt.

Evangélikus biblikus szabadegyetem Sopronban. Dr. Korányi András, dr. Kőszeghy Miklós és dr. Varga Gyöngyi, a budapesti Evangélikus Hittudományi Egyetem oktatói háromalkalmas bibliai kurzust tartanak Sopronban, az evangélikus gyülekezeti házban (Szinház u. 27.). Időpont: febru-

ár 18., március 4. és 18., szombat, 14–17 óra. Jelentkezni lehet a lelkeszi hivatalban (99/523-002, sopron@lutheran.hu) január 31-éig.

Ökumenikus találkozó. Minden hónap 3. vasárnapján 17.30-kor ökumenikus találkozóra, istentiszteletre és előadásra várjuk az érdeklődőket a MEÖT székházában (1117 Budapest, Magyar tudósok körútja 3.), a földszinti tanácsteremben *Az egyház egységéért – az év egészében* gondolat jegyében. A január 15-i előadás témája: *Reformátori lelkeség – küldetéstudat. Luther legkedvesebb igéje.* Előadó: dr. Blázy Árpád evangélikus lelkész. Majd seurat (finn hálaadási alkalom). Az est kezdetén teljes liturgiájú, úrvacsorai istentisztelet. Szeretettel várjuk a korábbi Farkasréti Ökumenikus Közösség, a volt KÖT, a Fokoláre, az Ökumenikus Lelkeszi Konferencia, valamint az International Ecumenical Fellowship magyar régiójának tagjait és barátait is.

Jézus Testvérei Ökumenikus Diakóniai Rend

GYÁSZJELENTÉS

Szomorú szívvel, de a feltámadás reménységében tudatjuk, hogy *Baranyay Kálmánné* született *Solymár Ágnes* 2016. december 17-én 79 éves korában hazatért Teremtőjéhez. Temetése 2016. december 30-án, pénteken 11 órakor volt a csömöri temetőben. Gyászolják: fia, Baranyay Csaba és menyé, Rohn Erzsébet, unokái – Bence, Zsófia, Borbála –, a Solymár, a Lukács és a Radocsányi család. „Szeretem az Urat, mert meghallgatja könyörgésem szavát.” (Zsolt 116,1)

A reformáció és a magyar kultúra kapcsolatáról tart előadást dr. Hafenschér Károly miniszteri biztos, evangélikus lelkész január 20-án, pénteken 18 órakor Sopronban, a Nyugat-magyarországi Egyetem aulájában (Erzsébet u. 9.). A szervezők minden érdeklődőt szeretettel várnak.

APRÓHIRDETÉS

Harangok azonnal megvehetők (332 kg H, 167 kg Cisz, 75 kg Fisz). Érdeklődni lehet a 30/728-8161-es telefonszámon.

Felvételi az Evangélikus Hittudományi Egyetem 2017/18-as tanévre

Az egyetem felvételt hirdet a 2017/18-as tanévre az alábbi szakokra: teológus-lelkész osztatlan mesterképzés (nappali tagozat) • hittanár-nevelőtanár–közismereti tanár szak osztatlan mesterképzések (nappali tagozat, az Eötvös Loránd Tudományegyetemmel és a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolával közös képzések) • katekétalelképáspztori munkatárs alapképzés (esti tagozat) • kántor alapképzés (esti tagozat) • teológia osztott mesterképzés (levelező tagozat) • hittanár-nevelőtanár osztott

mesterképzés (esti tagozat) • teológia részismereti képzés (esti tagozat). Jelentkezési határidő: 2017. február 15. A képzésekről és a jelentkezésről további információk honlapunk (*teol.lutheran.hu*) „Felvételizőknek” menüpontja alatt olvashatók. Az érdeklődők figyelmébe ajánljuk a *www.kozossegeben.hu* oldalunkat is. A jelentkezéssel kapcsolatban felmerülő kérdésekre a tanulmanyi.teol@lutheran.hu e-mail-címen válaszolunk.

Istentisztelet-közvetítés a Magyar Rádióban

Bemutatkozik a Budapest-Zuglói Evangélikus Egyházközség

A gyülekezet gyökerei az 1930-as évekig nyúlnak vissza. Az akkor még külvárosi résznek számító Zuglóban az első evangélikus istentisztelet 1933 karácsonyán volt az Angol utcai iskola tornatermében. 1935-ben alakult meg a Zuglói Evangélikus Templomépítő Egyesület. A gyűjtés megindult, a gyülekezet növekedni kezdett, és 1941-ben önálló lelkészt is kapott *Scholz László* személyében. Ő nevezte először Zuglót „a reménység gyülekezetének”. A templom és gyülekezeti központ alapkövét 1942. október 11-én tették le. A lelkeszi hivatalt, gyülekezeti termet és lakásokat magában foglaló épület 1944-ben készült el. Itt már lehetett istentiszteletet tartani, a templomépítés azonban a háborús helyzet miatt teljesen elakadt. A háborús idők elmúltával a templomépítés és a gyülekezeti munka megújult lendülettel folyt tovább. Végül 1950 májusában tarthattak először istentiszteletet a templomban, de a berendezések közül még sok minden hiányzott. Állandó használat mellett szépen lassan a helyére került minden. Legutolsóként 1997-ben korszerű világítótestek kerül-

tek a pillérekre, majd ádvnt 1. vasárnapján *Harmati Béla* püspök szentelte fel a teljesen felújított templomot. A templom építése mellett a mindenkori lelkészek mindig nagy gondot fordítottak a gyülekezet belső, lelki építkezésére, az Istenbe vetett hit erősítésére, az ige hirdetésére. A templomépítő elődök is ebből merítették az erőt, és a közösség a reménység gyülekezete maradt akkor is, amikor fizikailag és anyagilag reménytelennek látszott a további lépés. A reménység horgonya (Zsid 6,19) mindig erősnek bizonyul, mert biztos talajba, Isten megtartó szeretetébe kapaszkodik. Vasárnaponként két helyen jönnek össze a gyülekezet tagjai istentiszteletre, emellett sok hétközi alkalom van. Heti-kétheti rendszerességgel zajlanak a bibliaórák, amelyeken különböző korcsoportok vesznek részt: nyugdíjasok, dolgozó felnőttek, fiatal házások, hitoktatók, nők és kismamák. A fiatalokat ifjúsági óra várja, a gyermekek hittan- és konfirmációs órákon, óvodai és iskolai hittanokon, vasárnap pedig két csoportban gyermekbibliaikörön vehetnek részt. A gyülekezeti

élet szerves részét alkotják az énekkar szolgálatai, a zenés estek, a nyári gyermek- és ifjúsági táborok, családi hétvégék, gyülekezeti délutánok, missziós alkalmak, kirándulások.

A gyülekezeti élet célja, hogy minden alkalmon családként legyen együtt a közösség Isten ígéje körül. Akik nem tudnak jönni, azokhoz a többi gyülekezeti tag megy el, hogy lelki és testi segítséget adjanak nekik. A gyülekezet Istentől kapott legfontosabb küldetése az ő örömezenetének a továbbadása, amely megváltoztatja az emberek életét.

Evangélikus istentisztelet a Magyar Rádióban

Január 22-én, a vízkereszt ünnepe utáni 3. vasárnapon 10.04-től istentiszteletet közvetít a Kossuth rádió a zuglói evangélikus templomból. Igét hirdet *Tamásy Tamás* lelkész.

Vízkereszt ünnepe után 2. vasárnap – Jn 2,1–11

Csodák márpedig vannak!

A VASÁRNAP IGÉJE

Édesanyák képessége. Régóta hiszek abban, hogy az édesanyáknak van egy különleges képességük. Olyan dolgokat képesek meglátni gyermekükben, amelyeket mások nem. Felismerik a gyermek tehetségét és erejét már akkor, amikor még talán senki. Mária a menyegző forgatagában halkan odahajol fiához, és kér. Sőt talán nem is kér, inkább csak szól. Suttogva, alig észrevehetően, de szavában benne van a finom, csendes segítségkérés. Egy anya kérése fiához. Segíts rajtuk! Látod, bajban vannak.

Jézus válasza. A fiúknak van egy rossz tulajdonságuk. Gyakran nem becsülik meg igazán az édesanyjukat. Sokszor látom gyülekezetben, családban, ahogy az édesanya várja kisfia ölelését, szeretetét, kedves szavát, de a fiú, ki tudja, milyen oknál fogva – talán csak azért, mert már felnőtt –, nem adja úgy, mint rég. Jézus keményen szól Máriához. Talán durvábban is, mint várnánk. Sok bibliamagyarázó mentegeti őt, oldják szavát, pedig hiszem, nincs erre szüksége. Jézus kemény mondatában az az egyszerű gondolat fejeződik ki: „Édesanyám, nekem nem ezzel a csodával kell kezdenem.”

A csoda csak történik. Valljuk meg őszintén, tényleg nehezen tudja modern hitünk elfogadni, hogy Jézus első csodájaként egy lagzi közepén a mulatságot fokozza. Pedig mennyi szegény volt akkor is a világban, hány és hány menekült próbált az életéért küzdeni, milyen sok kirekesztett, testi-lelki beteg várta a csodát!

KÉTHETI ÚTRAVALÓ

„A törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jött el.” (Jn 1,17)

Vízkereszt ünnepe után a 2. héten az *Útmutató* reggeli s heti igéi Isten törvényében és evangéliumában közölt akarátát állítják elénk; ő minden ember üdvösségét akarja (lásd 1Tim 2,4). Jézus Krisztusban látható Isten akarata, aki világosságuj jött el e világba, és örök életet hozott az embereknek. „Jézus Krisztus a láthatatlan Isten képe: minden őaltala és őérte teremtetett, és őbenne áll fenn minden.” (Kol 1,15–17; LK) „Örvendezetek Istennek, minden földiek!” (GyLK 718) A ká nai menyegzőn első jelként Jézus borrá változtatta a vizet, mert elfogyott a bor. „Amikor a násznag megízlelte a vizet, amely borrá lett,” ezt mondta a vőlegénynek: „...te pedig mostanáig tartogattad a jó bort.” Jézus „így jelentette ki dicsőségét, és tanítványai hittek benne.” (Jn 2,9.10.11) „A víz borrá változtatása azt jelenti, hogy Jézus a törvény értelmét megédesítette. A törvény Krisztust követeli, és hozzá utal, hogy kegyelme a hitben újjászüljön, s igazi jócselekedetek végzésére képesítsen” – tanítja *Luther*. Pál pedig a képmutatás nélküli szeretetre ösztönöz, és kéri: „A szentekkel vállaltatok közösséget szükségeikben, gyakoroljátok a vendégszeretetet. [...] Örüljetek az örülőkkel...” (Róm 12,13.15) Mózes a törvény megtartására inti népét: „A tűz közepéből az Úr beszélt hozzátok. Kijelentette nektek szövetségét, amikor megparancsolta, hogy teljesítsétek a tíz ígét, és felírta azokat két kötéblára.” (5Móz 4,12.13) Pál ezt tanítja: „...a törvény végcélja Krisztus, minden hívő megigazulására.” (Róm 10,4; lásd Gal 3,24) S csak a hitből való igazság számít Isten előtt, amelyet ő is hirdetett, és az igazi szabadság: a szeretetben való szolgálat. Így figyelmeztet: „Ha törvény által akartok megigazulni, elszakadtatok Krisztustól, a kegyelemből pedig kiestetek. [...] Mert Krisztus Jézusban nem számít [...], csak a szeretet által munkálkodó hit.” (Gal 5,4.6) Íme, az apostoli gyűlés határozata a pogányokból lett kereszténynek számára: „...tartózkodjatok a bálványáldozati hústól, a vértől, a megfulladt állattól és a paráznaságtól. Ha ezektől őrizkedtek, jól teszitek” (ApCsel 15,29) A nagy szárazságról így szól az Úr: gyászolnak, mert nem találnak vizet, „mert nem volt eső az országban”. Profétája így esedezik: „Ha bűneink ellenünk szólnak is, tégy jót velünk, Uram, a te nevedért! Mert számtalanszor elpártoltunk, vétkezünk ellened! [...] ne hagyj el bennünket!” (Jer 14,4.7.9) „Ezel az áldással áldotta meg Izráel fiait Mózes, az Isten embere, mielőtt meghalt. Ezt mondta: A Sínairól jött az Úr, a Széírről ragyogott rájuk [...]. Mennyire szereti népét!” (5Móz 33,1–3) „Uram, a te nevedben / Áldd meg szolgáláid, / Kiket bűntől megváltott / Egyszültött szent Fiad!” (EÉ 323,4)

Jézus mégis egy lakodalom kellős közepén segít. Odaáll a kövedrek mellé, megtölteti őket vízzel, engedi, hogy a szolgák mérítsenek belőle, és a csoda megtörténik. Mert Isten csodája ilyen. Nem kell hozzá különleges szituáció, világot változtató erkölcsi mondanivaló vagy nagy horderejű etikai kérdés. Elég egy egyszerű lakodalom, egy vidéki lagzi, és Isten megjelenik, megszólít és megajándékoz. Nem alkalmas rá sem az idő, sem a hely, sem a pillanat. És mégis. Megtörténik. Minden terv és szándék nélkül.

Egyik hittanórán egy hetedikes fiú kérte, hadd beszélhessen velem bizalmasan, négy szemközt. Nagyon megijedtem, mert sose szokott ilyet kérni, csendes, magának való fiúcska volt. Amikor félrevonultunk, elmesélte nagy titkát. Nem tudta magában tartani, szerette volna megosztani velem az örömét: szerelmes egy gyülekezetünkbe járó kislányba. Nagyon jólesett a fiú nyíltsága, aki rögtön folytatta is, és megkérdezte: „De vajon hogyan tudassam vele?” Megkérdeztem tőle, eddig mit tett ez ügyben, mire félénken azt válaszolta: „Semmit. Sosem mertem lépni. Sosem alkalmas az idő.”

Alkalmas idő. Sokszor érzem az emberekben is ezt a furcsa félelmet, amikor a hitről és Istenről van szó. Most biztos nem alkalmas az idő! Ennél több helyzetre van szüksége Istennek is, nekem is, hisz Istenhez szépen kell felöltözni, tiszta szívvel kell érkezni, Istent meg kell becsülni, csak igazán súlyos kérdésekben lehet őt megszólítani. Nagymamám mondta mindig: „Nem vagyok kész a gyónásra!” Azóta

is gondolkodom a mondat mély üzenetén, de azt is érzem, hogy valahogy soincs tökéletes idő. Sem a gyónásra, sem az Istennel való találkozásra, sem az Isten csodájának megélésére. Mert mindig van valami, ami közbejön, ami megakadályoz, ami befolyásol. A hittanos fiúnak végül ennyit mondtam: „Ne agyald túl, csak tedd meg, és kész!” Persze azóta se hívta el a lányt. Csak álmodozik és reménykedik, hátha egyszer lesz bátorsága.

Csodák márpedig vannak. Jézus nem várt. Édesanyjának halk szavára elindult, és mivel szükség volt rá, megtette első csodáját. Egy kopott lagzi utolsó napjaiban, amikor már majdnem minden mindegy volt. Csak hogy a multság mehessen tovább. A násznép közül talán senki észre sem vette, hogy valami történt. Mert a csodák ilyenek. Néha mindenki látja, néha elmegyünk mellette, néha pedig csak az az egy ember látja, akinek küldte az élő Isten. Akinek van nyitott szíve, hogy meglásson és megértsen valamit az Isten valóságából.

Ebben a történetben számomra a csendes édesanya kapta ezt a csodát. Mária, aki mert bízni, mert kérni, mert hinni és mert látni. Látni azt, ahogy szeretett fia felnőtt, és elindult a kereszt felé.

■ PONGRÁCZ MÁTÉ

Imádkozzunk! Megváltó Jézusom! Nem kérek ma mást, csak látó szívet és olyan lelket, amely képes a hétköznapiok tengerében is meglátni téged, valóságodat, jelenlétedet, szeretetedet és csodáidat. Add, hogy felismerjem kezed nyomát életemben, és tudjalak téged követni, és tudjak neked tetsző életet élni. Ámen.

„Akkor eljönnek napkeletről és napnyugatról, északról és délről, és asztalhoz telepednek az Isten országában.” (Lk 13,29)

Vízkereszt ünnepe után a 3. héten az *Útmutató* reggeli s heti igéi Istennek e világban, az egyszerűlt Fiúban megjelent dicsőségéről tanúskodnak. Jézus Krisztusban látható Isten szeretete. „Már fénylik az igazi világosság, és aki szereti az ő embertársát, az a világosságban marad” (1Jn 2,8.10; LK) „Vigadjatok, igazak, az Istenben!” (GyLK 736) Az áldott Orvos így gyógyította meg a kapernaumi százados szolgáját, aki ezt mondta: „Uram, nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szót szőlj, és meggyógyul a szolgám. [...] Jézus [...] elcsodálkozott, és így szólt az őt követőkhoz: Bizony mondom nektek, senkiben sem találtam ilyen nagy hitet Izráelben. [...] A századosnak pedig ezt mondta [...]: Menj el, és legyen a te hited szerint.” (Mt 8,8.10.13) „E történet [...] kettős csodáról szól. Egyiket Krisztus teszi, másikat a százados. Az ő erős, igazi hitét is azért dicséri meg Jézus, mert csodák csodája volt” – vélekedik *Luther*. Pál vallomása: „...nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten hatalma az minden hívőnek üdvösségére...” A profétát idézi: „Az igaz ember pedig hitből fog élni.” (Róm 1,16.17; lásd Hab 2,4) Filippiben Pál szombaton szolt a folyóparton egybegyűlt asszonyokhoz. Lídia, amikor „háza népével együtt megkeresztelkedett, azt kérte: Ha úgy látjátok, hogy az Úr híve vagyok, jöjjetek, és szálljatok meg a házamban!” (ApCsel 16,15) Urunknak a heti igében adott kijelentését Pál öszvetségi ígéreket idézésével bizonyítja. Zsidók és más népek együtt dicsőítik Istent a gyülekezetben. „Ezért fogadjátok be egymást, ahogyan Krisztus is befogadott titeket Isten dicsőségére.” (Róm 15,7) Ruth ezt felelte Naominak: „...ahová te mégy, oda megyek, ahol te megszállsz, ott szállok meg én is. Néped az én népem, és Istened az én Istenem.” (Ruth 1,16) A piszidiai Antiókhia zsinagógájában a zsidók „káromolva ellene mondtak Pál beszédének. Ekkor Pál és Barnabás bátran ezt mondta [...]: mivel ti [...] nem tartjátok magatokat méltónak az örök életre, íme, a pogányokhoz fordulunk. Mert így parancsolta meg nekünk az Úr [...] [lásd Ézs 49,6]. Ennek hallatára örvendeztek a pogányok, és [...] mindnyáján hívőkké lettek”. (ApCsel 13,45–48) Pál feltárja előttünk is Isten titkát: „Krisztus közöttetek van: reménysege az eljövendő dicsőségnek. Mi őt hirdetjük...” (Kol 1,27.28) János látta a győzteseket az üvegtenger mellett, s hallotta éneküket: „...énekelték Mózesnek, Isten szolgájának énekét és a Bárány énekét: Nagyok és csodálatosak a te műveid, mindenható Úr Isten [...], a népek eljönnek mind, és leborulnak előtted...” (Jel 15,3–4) „Mily csodás szeretet! [...] // Őt, Isten Bárányát zengi új énekem, / Őt áldja megváltott életem.” (EÉ 386,1.3)

■ GARAI ANDRÁS

Új nap – új kegyelem

Vasárnap (január 15.) Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványa-im vagytok, ha szeretitek egymást. Jn 13,35 (Mal 2,10; Jn 2,1–11; Róm 12,[4–8]9–16; Zsolt 4) Keresztyén hitünknek számtalan jele, szimbóluma van, amelyekről külsőleg is felismerhető a hívő ember. *Luther Márton* a *Kis kátéjában* azt tanácsolja, ima előtt vessünk keresztet – ez Krisztushoz tartozásunkra utaló gesztus. Úgyanezt el lehet mondani az imára kulcsolt kézről, a kabátunkra tűzött Luther-rózsáról vagy az autónk hátuljára kiragasztott halacskáról. Azt is látjuk azonban, hogy mindezek a szimbólumok sokszor megkopnak, sablonossá válnak, elvesztik üzenetértéküket. Sok nyárral ezelőtt egy kis táborozó megkérdezte tőlem egy amerikai hittantáborban, hogyan kell elképzelnie Istent. Nagy szavak, teológiai magyarázatok helyett gyorsan megöleltem őt, mondván: ilyennek. Mert Isten szeretet, és az ő gyermekeit is erről a szeretetről fogják megismerni.

Hétfő (január 16.) *Én vagyok az első és az utolsó, rajtam kívül nincs isten.* Ézs 44,6 (Ef 3,14–15; 5Móz 4,5–13; Lk 5,27–32) Időről időre megkérdezik tőlem a hittanos gyerekek, Isten hogyan lett, mikor született, és így tovább. Jön is gyorsan a sablonos válasz, miszerint Isten örökkévaló, azaz mindig is volt, és mindig lesz. Ez a magyarázat szemmel láthatólag haszontalan és idegesítő a számukra, hiszen a mi emberi kategóriáink szerint mindennek van kezdete és vége, születése és halála. A véges emberi lény képtelen befogadni a végtelent. A végtelen Isten viszont be akar fogadni minket kegyelmébe, szeretetébe Jézus Krisztus által. Én személy szerint várom már az Úrral való közvetlen találkozást, a „színről színre látás” állapotát, amikor minden kérdésemre egy csapásra választ kapok majd.

Kedd (január 17.) *Boldog az, akinek Jákób Istene a segítségé, és Istenében, az Úrban van a reménysége.* Zsolt 146,5 (2Tim 1,12; Róm 9,31–10,8; Lk 5,33–39) A zsol-táíró több ezer éves szavai ma is választ adnak a legégetőbb kérdésre. Társadalmunkban és szűkebb közösségeinkben egyre több a megszorodott, depresszióval küszködő vagy egyszerűen csak megfásult ember. Így még abszurdabb, hogy közben a média minden formája a boldogságot reklámozza, illetve az ahhoz vezető utat próbálja eladni csodás gyógyszerek, wellnesshétvégék, ékszerek és technikai eszközök formájában. Hadd legyen ez a mai napod feladata, kedves Olvasó, hogy megosztod valakivel az ősi receptet: egyedül az Úrtól kapunk boldogságot, csak tőle jön a reménység.

Szerda (január 18.) *A főember [...] örvendezve haladt tovább az útján.* ApCsel 8,39 (Hab 3,18; Gal 5,1–6; Lk 6,1–11) Szeretjük az ilyen kiragadott kis igeverseket, amelyek önmagukban nem hordoznak üzenetet, de emlékeztetnek egy kedves történetre. Most például hirtelen magunk előtt látjuk ezt az Istent kereső idegent, az etióp kincstárnokot, amint hintójában ül Fülöp mellett, és hallgatja az igemagyarázatot. Látjuk, ahogy lángoló lelkesedéssel leugrik a kocsiról, mert észrevett egy tavat, és meg akar keresztelkedni benne. Aztán újra kettéválik az útjuk, és megy tovább ki-ki a maga dolgára, mintha mi sem történt volna. De valami mégis megváltozott, mert Isten igéje célba ért. Igen, minden megváltozott – a „főember” ezért örvendezik.

Csütörtök (január 19.) *Híre sem lesz országodban többé erőszaknak, határaid között pusztulásnak, romlásnak. Isten szabadtítását mondod falaidnak és dicséretét városkapuidnak.* Ézs 60,18 (Jel 21,3; ApCsel 15,22–31; Lk 6,12–16) Vajon ki ne szeretne egy olyan országban, abban a városban lakni, ahol nincs erőszak, nincsenek háborúk, nem romlanak el a dolgok és az emberek? A föld minden lakója ilyen hely után vágyódik, de valahogy mégis mindig indulat, veszekedés, háború és szenvedés lesz a történet vége. Isten országának békességét, áldását mégis már itt és most megérezhetjük, magunkban hordozzuk.

Péntek (január 20.) *Jobb a kevés az Úr félelmével, mint a sok kincs, ha nyugtalanlás jár vele.* Péld 15,16 (Lk 12,24; Jer 14,1–9; Lk 6,17–26) Még frissen él bennünk az emlék, ahogyan karácsony előtt a gyermekeink (unokáink) előálltak nagy ívú ajándékötlleteikkel, vagy – biztos, ami biztos – meg is írták levélben az angyaloknak. Sokszor csak mosolygunk, milyen kis buták, mennyire befolyásolják őket a tévéreklámok, internetes hirdetések. Az viszont már nem mosolyognivaló, ahogyan az emberek többsége törtet, harácsol, szerez és vásárol. Egy kedves evangélikus asszony azt mondta: „Mindig csak annyi legyen, amennyi a megélhetéshez kell.” Mert az élethez valójában nagyon kevés is elég. Itt az ideje, hogy átgondoljuk, milyen kincseink is vannak.

Szombat (január 21.) *Jézus mondja: Békességet hagyok nektek, az én békességetemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!* Jn 14,27 (Bír 6,23–24; 5Móz 33,1–4[7.12–16]; Lk 6,27–35) Sajnos gyakran előfordul, hogy a szülők halála után az utódok összevesznek az örökségen. A vagyon elaprózódik, elvesz, a rokonok pedig haraggal válnak el egymástól. Jézus Krisztus másfajta örökséget hagyott ránk. Valami olyat, ami nem elválaszt, hanem összeköt minket egymással: a saját békességét.

■ SÁGHY BALÁZS

KRÓNIKA

Az Evangélikus Élet magazin kéthetente megjelenő hírlevele

E-mail: evelet@lutheran.hu • EvÉlet online: www.evangelikusélet.hu • Hirdetésfelvétel: hirdetes@evelet.hu • Előfizetés: kiado@lutheran.hu • Szerkesztőség: 1091 Budapest, Üllői út 25. fszt. 2. Tel.: 06-20/824-5519. Szerkesztőségi titkár (hirdetési ügyek referense): BALLA MÁRIA (maria.balla@lutheran.hu). Főszerkesztő: T. PINTER KÁROLY (karoly.pinter@lutheran.hu). Olvasószerkesztő: DOBSONYI SÁNDOR (sandor.dobsonyi@lutheran.hu). Korrektor: MÁTÉ TÓTH ZSUZSANNA (matetot@gmail.com). Tervezőszerkesztő: SZABÓ DÁVID KÁROLY (david.szabo@lutheran.hu). Kiadja a Luther Kiadó (kiado@lutheran.hu), 1085 Budapest, Üllői út 24. Tel.: 06-1/317-5478, 06-20/824-5518. Felelős kiadó: KENDEH K. PÉTER (peter.kendeh@lutheran.hu). Nyomdai előállítás: Konsilo Kft. (1022 Budapest, Tapolcsányi u. 6.). Felelős vezető: NAGY ZOLTÁN. Árusítja a kiadó. Terjeszti a Magyar Posta Zrt. Terjesztési ügyekben reklamáció a Magyar Posta Zrt. Hírlapüzletág telefonszámán: 06-1/767-8262 és a Luther Kiadónál. • INDEX 25 211, ISSN 2498-5309

